

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 12XCdo/366/2016
Identifikačné číslo spisu: 3712211983
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3712211983.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3 C 167/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. marca 2014, sp. zn. 8 Co 40/2013 a o návrhu žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 28. marca 2013, sp. zn. 3 C 167/2012 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66 Eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Trenčíne uznesením z 31. marca 2014, sp. zn. 8 Co 40/2013 napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“)]. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcovi Okresného súdu Považská Bystrica; za správny preto považoval následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Vecné oslobodenie od súdneho poplatku sa nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa pol. 17a sadzobníka súdnych poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov „lebo v danom prípade: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.); o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha. Zároveň žalobkyňa navrhla konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)] pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

6. Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania dovolací súd vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. V prejednávanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 31. marca 2014, sp. zn. 8 Co 40/2013 doručované žalobkyňi, resp. jej zástupcovi, poštou. Ako vyplýva z doručky pripojenej v spise k č. l. 54, právny zástupca žalobkyne Fridrich Paľko, s. r. o., prevzal zásielku 19. mája 2014 (tým nastali právne účinky doručenia uznesenia žalobkyňi).

8. Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O.s.p.). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 19. mája 2014. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a uplynula 19. júna 2014, ktorý pripadol na pracovný deň.

9. Ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p. stanovuje, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ustanovenie § 240 O.s.p. je však ustanovením špeciálnym, ktoré platí pre posúdenie včasnosti podania dovolania. Preto pre dovolanie nestačí, ak je podané v lehote u ktoréhokoľvek súdu, ale musí sa tak stať na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, alebo musí byť podané na odvolacom alebo dovolacom súde.

10. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa podala dovolanie na Okresnom súde Považská Bystrica, teda na súde príslušnom, avšak až 13. novembra 2015, t. j. viac ako rok po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

11. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. a/ C.s.p. Prítom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.